

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ТИМ, ХТО СИДІВ У КРАЇНІ
СМЕРТЕЛЬНОЇ ТІНІ
(Віддання Свята
Богоявлення)**

**THOSE WHO SAT IN THE
REGION AND SHADOW
(The Apodosis of the
Theophany)**

**CEUX QUI HABITAIENT
DANS LE PAYS SUR
LEQUEL PLANAIT L'OMBRE
DE LA MORT (L'Apodose de
la Théophanie)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorn.org

У Свято Богоявлення ми згадали чудову надію, яку принесло пришествя у світ Господа Ісуса Христа. Ця надія предивно виявилася у Водохрещі прийнятому Ним від Св. Івана Предтечі, яким Ісус повністю ідентифікував Себе зо всіма нами, грішними людьми. І чудо це - в тому, що Ним Сам Бог з'єднується з нами. І, як Св. Апостол Павло так радісно вигукнув: «Коли за нас Бог, то хто проти нас?» (Рим. 8:31). Очевидною відповіддю є те, що ніхто, жодна істота, і взагалі ніщо не зможе з успіхом відібрати від нас нове життя в Бозі, яке приніс нам Христос. Просто призадумайтесь над тим, що живемо ми разом з Тим, Хто все створив, та Хто продовжує творити і робити все новим! Дійсно, як євангельське читання в Неділю після Богоявлення проголошує: «Народ, що в темноті сидів, світло велике побачив» (Матвія 4:16).

Але глибока трагедія в тому, що є дуже багато людей в світі, - насправді, здається, більшість, - які не знають цього Світла. Вони вважають, що навчання Ісуса Христа це просто одне з дуже багатьох однаково добре релігійних навчань. Вони розуміють Християнство, як одну з світових релігій, в той час, коли вона повинна бути не менше, чим життям у Бозі. А чим являється це ще більше

трагічним - те, що таки існує дійсно чудова й глибока система вчення, яка доступна нам для отримання мудрості й сили, щоб жити по-справжньому праведним і співчутливим життя. Вона – Віра Православна Християнська.

Цю трагедію я дуже болюче відчув кілька років тому, коли я мав нагоду розмовляти з людиною, яка вчашала на наші Богослуження (хоч, правда, не дуже регулярно), та її пошуки духовної істини привели її до громади неправославної. Чому це так? Як видно, що ця людина не відчула була поклик поглибити свою Православну Віру читанням та вивченням. Заклопочена болючими душевними питаннями, вона звернувся по відповіді до неправославних, тому що її обмежений досвід у Православ'ю не задовольняла її потреби. По розмові я чувся засмученим і наказаним, але також і заохоченим у тому, що ця людина все ж таки прийняла крок у пошуках *ближчого зв'язку з Богом* – у напрямок, який зможе колись привести її знову до Православної Віри, і вперше пізнати її такою, якою вона дійсно покликана бути.

Чи й Вас, як мене, зворушує ця історія? Не треба нікого осуджувати, а треба братися за *корисне* діло. Ми ж *можемо* серйозно взятися за справжнє завдання Церкви – а саме підготовка своєї душі до життя у вічному Царстві Світла з Отцем. Чи не було б добре, якби ми почали частіше вчашати на Богослуження, читати Слово Боже та іншу корисну літературу, відвідувати семінарі та бесіди призначені для того, щоб допомогти відкрити для себе цей прихований скарб - свою Православну Віру? Це могло б статися. Таке *буває*. Молитва залізо гне! Давайте об'єднаємося в цьому чудовому зусиллю активізувати й поширювати присутність Світла у собі та в народах.

**THOSE WHO SAT IN THE
REGION AND SHADOW
(The Apodosis of the
Theophany)**

On the Feast of the Theophany we recalled the wonderful hope brought by the coming of the Lord Jesus Christ to the world. This hope was marvellously shown in the Baptism He accepted from St. John the Forerunner, by which Jesus identified completely with sinful human beings. The wonder of it all is that in Him it is God Himself Who unites with us. And as St. Paul so joyously exclaimed: "If God *is* for us, who *can be* against us?" (Romans 8:31). The obvious answer is that no one, no being, nothing at all can succeed in separating us from the new life in God which Christ brought us. Just think of living with the One Who created everything and Who continues to create and make all things new! Truly as the Gospel reading on the Sunday after the Theophany

**CEUX QUI HABITAIENT
DANS LE PAYS SUR
LEQUEL PLANAIT
L'OMBRE DE LA MORT
(L'Apodose de la
Théophanie)**

La fête de la Théophanie nous rappelle la merveilleuse espérance apportée par la venue du Seigneur Jésus-Christ dans le monde. Cet espoir a été merveilleusement illustré dans le baptême, qu'il a accepté de Saint-Jean le Précurseur, par lequel Jésus s'est complètement identifié avec les êtres humains pécheurs. L'émerveillement de tout cela est qu'en Lui il est Dieu lui-même qui s'unit à nous. Et comme Saint Paul si joyeusement s'écria: «Si Dieu est pour nous, qui se lèvera contre nous?» (Romains 8:31). La réponse évidente est que personne, aucun être, rien ne peut réussir à nous séparer de la vie nouvelle en Dieu, que le Christ nous a apportée. Il suffit de penser de la vie avec Celui qui a

proclaimed: "The people who sat in darkness have seen a great Light" (Matthew 4:16).

Yet there is profound tragedy in that there are so many people in the world – in fact the majority, it seems – who do not know of this Light. They see the message of Jesus Christ as simply one of a great many equally good religious messages. They see Christianity as one of the world's religions, while it is supposed to be nothing less than life in God. What makes this even more tragic is that there is a truly wonderful and profoundly satisfying body of teachings available to help us obtain wisdom and strength to live a truly righteous and compassionate life. It is called the Orthodox Christian Faith.

This tragedy was brought home to me in a most striking way some years ago when I spoke to a person who had been attending our community's Services (not, it is true, very regularly), but whose search for spiritual truth had brought him to a non-Orthodox community. Why? The person, it seems, had not really heard the challenge to deepen his (or her) Orthodox Faith through reading and study. Troubled in his (or her) soul, he (or she) had sought elsewhere for the answers, since his (or her) limited experience of Orthodoxy had left his (or her) needs unmet. I was saddened and chastened, and yet also encouraged to hope, since this step had been taken *to find a closer relationship with God*, which one day might lead this brother (or sister) back to the Orthodox fold, and, for the first time, to know it for what it truly is called to be.

Does this person's case trouble you, as it did me? We ought not to start condemning anyone. Instead we must take up a *worthwhile and helpful* pursuit. We truly can get serious about the real business of the Church – the preparation of our soul to live in the eternal Kingdom of Light with the Father. Would it not be a good thing if we started attending the Church Services more often, reading the

tout créé et qui continue à créer et à faire toutes choses nouvelles! Vraiment comme la lecture de l'Évangile, le Dimanche après la Théophanie a proclamé: «Le peuple qui vivait dans les ténèbres a vu briller une grande Lumière» (Matthieu 4:16).

Pourtant, il y a la tragédie profonde qu'il y a tant de gens dans le monde - en fait la majorité, il semble - qui ne connaissent pas cette Lumière. Ils voient le message de Jésus-Christ comme étant simplement l'un des très nombreux aussi bons messages religieux. Ils voient le christianisme comme l'une des religions du monde, alors qu'il est censé être rien de moins que la vie en Dieu. Ce qui est encore plus tragique, c'est qu'il y a une source merveilleuse d'enseignements disponibles pour nous aider à obtenir la sagesse et la force de vivre une vie vraiment juste et compatissante. C'est ce qu'on appelle la Foi chrétienne orthodoxe.

Cette tragédie a été ramenée à moi d'une manière plus frappante il y a quelques années, lorsque j'ai parlé à une personne qui avait assisté à des Services de notre communauté (non, il est vrai, très régulièrement), mais dont la recherche de la vérité spirituelle l'avait amené à une communauté non orthodoxe. Pourquoi? La personne, paraît-il, n'avait pas vraiment entendu le défi d'approfondir sa Foi orthodoxe à travers la lecture et l'étude. Troublé dans son âme, il (ou elle) avait cherché ailleurs les réponses, puisque son expérience limitée de l'Orthodoxie l'avait laissé avec ses besoins non satisfaits. J'ai été attristé et châtié, et pourtant également encouragés à espérer, puisque cette mesure avait été prise pour trouver *une relation plus proche avec Dieu*, qui un jour pourrait amener ce frère (ou sœur) au sein orthodoxe, et, pour la première fois, à le connaître pour ce qu'elle est réellement appelée à être.

Est-ce le cas de cette personne vous dérange, comme cela m'a fait? Nous ne devons pas commencer à condamner qui que ce soit. Au lieu de cela, nous

Bible and other helpful literature, attending talks and seminars held to help us discover and uncover this hidden treasure – our Orthodox Faith? This could happen. It *does* happen. Prayer changes things! Let us join in this wonderful endeavour to increase and enhance the presence of Light in us and in the nations.

devons relever un exercice *digne et utile*. Nous pouvons vraiment prendre au sérieux l'activité réelle de l'Église - la préparation de notre âme à vivre dans le Royaume éternel de la Lumière avec le Père. Ne serait-il pas une bonne chose si nous commencions à assister plus souvent aux Offices religieux, à lire la Bible et d'autre littérature utile, à assister à des conférences et colloques organisés pour nous aider à découvrir et à dévoiler ce trésor caché - notre Foi orthodoxe? Cela pourrait se produire. Il *arrive*. La Prière peut changer les choses! Unissons-nous dans ce merveilleux effort d'accroître et de renforcer la présence de la Lumière en nous et dans les nations.